

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

צה

שנים עשר. כמו עניה כלומר נבואות ירמיה הנכתבות היא שעתידה לבא על נצוד נגד שהמזכיר ירושלים ביהו: **פרי כפיר וכו'.** ובזכותה אחריה מפורש למה נקרא לו כל השמות הללו: **א' פרי.** דגלי קרא עליו קולן לא ממשכנא הוא א"ל לכה אלן חשע מסעות

לשון פרי קרימא ל"ח כפר היא: **קמפיים.** הגנישו תחת הכד של זיתים ויחיו עלה למטו: **פכא לים ארפא מטופים.** נהרסכה הארץ מחמתו ולא היקו ל"ח מכא נשפלה כעין גומא והיה מגינה עליו: **בארבע גריבי דמיא.** בארבע סאין של מים ל"ח בארבע טרא דמיה

כד' *טרוח של מים: **א' פיריק קמיס.** כוחם. נע"ל

היה סורפת ומחכמת עמלה וממרטת כנפיה והמה ומנערת: **קמס לים ארפא.** כמו לא תקפו (דברים טו)

נחקלה הארץ והגיע מחרה לארץ פלשחים: **לפרסא לימיס.** דרשבי:

נוולס. עווה: **כד טופיס.** מרפה לאבישי סברה למקמליה צרותו פלך

שהיה בידה ולא נגע בו: **אפרס לים.** לאבישי אייתי לן האוא פלך דפכל

לפיך: **ס"ג פקיס כריש טוסס**

וקמס. האלך אבישי הפלך לראשה ומחה: **פקיס לודו לפילס.** ורץ

כלפי מעלה: **ודן לים.** נען תחזו

מניחו בקרקע כד שפול עליו וימות:

וימא לימו. דוד עצמו לימא סס:

אין פנוס. אין דעסו ממונת למר

השם והשחא נייל דוד והגליט השם

בדחוק והלט אבישי דוד וחזרו להם:

אפר לים. אבישי לודו: **ופאי כמיס**

סכא. למה בלח כאן: **אפר לים.**

הקב"ה אמר לי רונך שכלה זרעך וא

תמחר ביד אייך והכי אהדרי ליה

מוטב שאלו ביד איי: **אפר לים**

אפיך לנטיך. הפוך תפלתך ולאמר

לפניו מטוב יכלה זרעך ולא תמחר

ביד איי דמה לך בלעז בניך: **כר**

כר קירא לכוון ואם לא פלמטר. משל

הוא שאומרים בני אדם: **סייס כסדן.**

עוזר בתפלתך להפכה: **וסוס קא**

רדיף כפריסו. והס טרחון שהיה

קרוב לארץ פלשחים: **וכי פשו קובי.**

לאוהו כפר שמו קובי שכן איי

לארץ פלשחים: **אפרי קוס כיס.**

אמר זה לזה עמוד כעודו ולא תכרח

ונכט ולך נקרא קובי אינהו הוו

בקוי בשמות הכפרים ועדין היו

מפחדין וטרחין: **כי פסא כי פרי.**

סס מקוס: **אפרו כין פרי גרוין.**

בתמיהא: **כקכרס.** כהרנטה:

י"א

עניה ענתות עתיד ירמיה בן חלקיה ומתנבא

עלה מענתות דכתיב דברי ירמיהו בן חלקיהו

מן הבהנים אשר בענתות בארץ בנימין

דמי התם ארי הכא ליש אמר רבי יהונן ששה

שמות יש לארי אלו הן ארי כפיר לר"א

ליש ששאל ששח"א הכי בצרו לדו: עברו

מעברת: תרתי נינהו כאי עוד הוון בנוב

לעמד? אמר רב הונא אורו הוון נשתיר

מעונה של נוב אמר ריה כלדאי אי אולת

האינדא יכלת לה ואי לא לא יכלת לה

אורדא דבעא לסגוי בעשרה יומא סגא

בחד יומא כי מצי לירושלם שדי ליה

ביסרקי עד דמליק ויחיב מעילי שורה

עד רחוייה לכולה ירושלם כי חוייה איזר

בעיניה אמר: הלא דא היא קרתא דירושלם

דעלה ארגישית כל משריתי ועלה כבשית

כל מדינתא הלא היא ועירא וחלשא מכל

כרכי עממא דבבשית בתקוף ידי עלה

וקם ומעיד ברישיה מוביל ומייתי בידיה על

שור בית מדרשא דבציון ועל עורתא

דבירושלם אמר: נישדי ביה ידא האינדא

אמר להו תמדין? *למד אייתי לי כל חד

וחד מיניכו *גורמו הרג מיניה מיד יידי

בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה

אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישבימו

בבקר והנה כלם פגרים מתים אמר רב פפא

היינו דאמרי אינשי בת דינא - במל דינא

וישבי בנוב אשר בילידי הרפה ומשקל

קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חנור

חדשה ויאמר להכות את דוד מאי וישבי

בנוב אמר רב יהודה אמר רב איש שבא על

מסקי נוב אל הקב"ה לודו: עד מתי יהיה

עון זה שמון בידך על ירך נהרגה נוב עיר

הכהנים ועל ירך נמרד רואג האדומי ועל

ידך נהרגו שאול ושלשת בניו רצונך יכלו

*ורעך - או - תמסר ביד אויב? אמר לפניו רבונו של עולם מוטב אמסר ביד אויב ולא יכלה רעי וימא

חד נפק *לשבור בזאי אתא שמן וארמי ליה כמביא פרק ביה גירא ולא משייה משביה עד דאמשייה

לארץ פלשתים כרחוייה וישבי בנוב אמר: היינו האי דקמליה לגלית אודי כפתיה קמשיה אוחביה ושדייה

תותי ב' כרייא אתעביד ליה ניסא מכא ליה ארעא מתותיה היינו דכתיב תרחיב צעדי תרותי ולא

מעודו כרסולי הוא יומא אפניא דמעלי שבחא הוה אבישי בן צרויה הוה קא דייף רישיה כד גריבי

רמיא חויגנדו כחמי דמא איכא דאמרי אתא יונה איסריף קמיה אמר: כנסת ישראל ליונה אימתילא

שנאמר כנפי יונה נרפה בכסף שמע מינה דוד מלכא דישראל בצערא שרי אתא לביתיה ולא

אשכרדה אמר *תנן ואין רובבין על סוסו ואין יושבין על כסאו ואין משתמשי בשרביטן בשעת הסכנה

מאי? אחא שאיל בי מדרשא אמרו ליה - בשעת הסכנה שפיר דמי רכביה לפרדיה וקם ואול קפצה

ליה ארעא ובהי דקא מסגי חוייה לערפה אמיה הוות גולא כי חוייה פסקתה לפילכה שדתייה

עילויה סברא למקמליה אמרה ליה: עלם אייתי לי פלך פתקיה בריש מוחה וקמלה כד חוייה וישבי בנוב

אמר השתא הו בי תרין וקמלין לי פתקיה לודו דעילא דין ליה לרובייה אמר ניפול עלה ונקמל אמר

אבישי שם אוקמיה לודו בין שמיא לארעא ינימא ליה איהו: אין חביש מציא עצמו מבית האסורין איך מאי

בעית הכא? א"ל הכי אמר לי קדשא ברך הוא והכי אהדרי ליה א"ל אפיך צלותך - ברך קירא ליוזבן

ואת לא תצמער א"ל אי הכי סיע בהון היינו דכתיב ויעזור לו אבישי בן צדיה אמר רב יהודה אמר רב

שעורו בתפלה אמר אבישי שם ואחרתיה הוה קא רדיף בתרייהו כי מטא קובי אמרי קום ביה כי מטא בי

תרי אמרי בתרי גורין קמלה לאריא אמרי ליה זיל אשתבח לערפה אימך בקיורא כי אדכו ליה שמא דאימיה

כחש חיליה וקמליה היינו דכתיב או נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אקנו למלחמה ולא תכבה

את נר ישראל תירשלה קפצה לים הארץ איעזר עבד אברהם ויעקב אבינו ואבישי בן צדיה אבישי בן

צדיה הא דאמרן אליעזר עבד אברהם דכתיב ואבוא היום אל העין למימרא דהוה יומא נפק ועקב אבינו

דכתיב

*אמר פסיקתא
מ"ב
מ"ג
מ"ד

JUAN

פ"ס מ"א ג"כ
"ג"ב מ"ד
מ"ג ק"ר ק"ר
מ"ד ק"ר ק"ר
(צ"ר ט"ו ק"ר ק"ר)

לא דאחיו סאורחא

KUJ

מ"ב מ"ג
מ"ד מ"ה

גליון השנים
נ"ב אמר כני ליונה
איתחילי פיון כי סף
סוף ד' מיטוס:

כרחיט די
שפסיס די
כרחיט מס
ישבי ל
הקלים אז
איוב כח

העל הי

בילקוס ישבי
סי יי איהא
קת כנסתא
אחרת וטי
עוד כנריך
סך גלגלמקב

*מתי כפול
הוא (ה) פ"א
חובת נדב
סומכוס
מ"ב מ"ג
מ"ד מ"ה

נ"שי כענין
כבר כו"ל סי'
יסה כרחיט
יהא סרייא

כרחות נ"ב
שבת מתי קל"ה
גיון מה'
לפול כ"ה

כרחות ס

*מ"ב
מ"ג מ"ד

סס

כרחיט כד

